

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

20. évfolyam 6.szám - az Úr 2019. évének június havában

Úrnapja

A hagyomány szerint (mert a Szentírás erről nem tesz említést), az utolsó vacsora csütörtökön este volt. Nagycsütörtök a húsvéti szent három-nap első napja. Ekkor ünnepeljük a papság és az Oltáriszentség alapítását, de erre az ünneplésre ránehezedik, amit előre is jelez, Jézus kereszthalálának közelsége. Ezért is tartotta fontosnak az egyház, hogy kitörő örömmel külön is megünnepelje Krisztus Szent Testének és Vérének szentségi jelenlétét. Valójában minden csütörtök az Oltáriszentségre való emlékezés napja is, amint a pénteki napon Urunk kereszthalálára emlékezünk. Ezért tartjuk csütörtökön a szentségimádást, áldozunk minden csütörtökön két szín alatt és imádkozunk papi, szerzetesi hivatásokért.

A 13. század elején Szent Julianna ágostonrendi szerzetesnővér látomásokban kapott felszólítást az Eucharisztia külön ünneppel való megünneplésére. 1229-ben beszámolt ezekről a látomásokról gyóntatójának, tanácsot kért teológusoktól, köztük a későbbi IV. Orbán pápától, aki végül, már pápaként - a bolsenai mise hatására, ahol az egyik, a szentségi jelenlétben kételkedő pap miséje közben, az átváltoztatott ostya vérezni kezdett – rendelte el az ünnepet 1264-ben, időpontját a Szentháromság vasárnapja utáni csütörtökre téve. Az ünnephez később kapcsolódott a körmenet.

A II. Vatikáni Zsinatig csütörtökre eső parancsolt ünnep volt. A Zsinat tette lehetővé, hogy azokban az országokban, ahol az Úrnapja nem munkaszüneti nap, ott a következő vasárnapon ünnepeljék.

Az ünnep célja, az Oltáriszentségben való hit megvallása. Magyarországon, a rendszerváltás előtti időben, főleg városokban, nem engedélyezték a hatóságok a körmenet tartását. A debreceni Szent Anna templomból is 1990 Úrnapján (Szentháromság vasárnapja utáni vasárnapon) indult újra az úrnap körmenet, a Szent Anna – Sumen – Tímár - Varga u. útvonalon. A körmeneten, a négy égtáj felé felállított és virágokkal gazdagon díszített oltároknál egy-egy evangéliumi rész hangzik el és a díszes szentségmutatóban lévő Oltáriszentséggel áldást ad a pap. A körmenet útvonalán pedig virágszönyeget készítenek, vagy virágszirmot szórnak az abban az évben volt elsőáldozók. A felnőtteknek, lelkiségi csoportoknak, családoknak is jut feladat ezen a napon. Sok helyen az oltárok fölé sátrakat is építenek, azokat is bőséges virággal és zöld ágakkal díszítve. A körmenet után a virágokat és zöldágakat a résztvevő hívek elviszik otthonaikba és a lakásukban lévő keresztekhez, szentképekhez helyezik el, hogy ilyen módon is kapcsolják otthonaikat a szentségi Jézushoz. A budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve jó lenne, ha ez az eucharisztikus lelkület sok keresztény családban megújulna.

András a.

Események egyházközségünkben

Május 25. Templomunkban szolgáltatta ki egymásnak a házasság szentségét Bakacs Gyula és Schaff Rita.

Május 31. – Június 2. Plébánosunk szervezésében és vezetésével két autóbusszal mintegy 100 debreceni, hajdúsámsoni, ebesi és kunszentmártoni hívő zarándokolt el Csíksomlyóra a pápai szentmisére.

Június 16-án tartotta idényszáró találkozását a képviselő testület, mely alkalommal tagjai kötetlenül idézték fel a közelmúlt néhány egyházi eseményét, s aktuális kérdésekről cseréltek véleményt.

Június 22. A Nemzetközi Eucharisztikus Világkongresszus lelki előkészületeinek egyikeként ismét világméretű szentségimádásra kerül sor, melybe közvetlenül a szombat esti szentmise után fogunk templomunkban bekapcsolódni.

Június 23. Úrnapja. Krisztus Szent Testének és Vérének főünnep. Szentmise után – ha nem zuhog az eső – körmenetet tartunk.

Június 27. Szt. László király, egyházmegyénk védőszentjének ünnepe.

Június 28. Jézus Szentséges Szíve főünnep.– Teljes búcsút nyerhet (a szokásos feltételek mellett) az a hívő, aki ezen a napon nyilvánosan elimádkozza az Urunk Jézus Krisztus! Az emberekre árasztott... kezdetű engesztelő imádságot.

Június 29. Szt. Péter és Szt. Pál apostolok főünnep. Az esti szentmise is a főünnepről lesz!

Június 30. Évközi 13. vasárnap. Ifjúsági szentmise lesz egyházközségünk fiataljainak zenei és énekkari közreműködésével. – Ezen a napon a Szentszék javára tartunk gyűjtést.

Július 5. Első péntek. Szentmise előtt negyed órával kezdjük, majd közösen imádkozzuk a Jézus Szíves litániát.

Július 6. Első szombat. Angyalföld téri volt kápolnánkban 14 órától rászoruló testvéreink számára fogadunk és osztunk adományokat.

2019. augusztus 1-től új, fiatal plébánosa lesz a Szent Családnak, Kálmán József atyát fogadják szeretettel!

Észrevette(d)-e már?

... hogy sokkal jobban félünk a testi bajtól, mint a bűntől? Nagyobb csapásnak tartjuk, és ezért elsősorban ettől kívánunk megszabadulni. Ezzel szemben a bűnt nem tartjuk olyan veszedelmesnek, könnyen megalkuszunk vele, sőt dédelgetjük magunkban, sőt mi magunk tudatosan választjuk és mellette döntünk. Pedig a bűn sem kisebb baj, mint a betegség. Ha belegondolok, hogy a bűn megbénítja Istennel való kapcsolatomat, de ugyanígy az emberek közöttit is, és képes nyomorékká tenni szívemet, lelkemet, akkor nem is olyan kis veszedelem. Mégis ha a lelkünk beteg, mert bűneink vannak, az általában nem nagyon nyugtalanítja az embert. Eszünkbe sem jut, hogy Jézushoz rohanjunk, segítségét kérjük és a bűnbocsátás szentségét igénybe vegyük. Bezzeg ha testi baj köszönt ránk, azt sem tudjuk, hogyan fohászkodjunk és rimázkodjunk!

N.N.

Csíksomlyói hitélmények

Egyházközségünk május-június fordulóján tett autóbuzsós zarándoklatának egy debreceni és egy kunszentmártoni pedagógus résztvevőjét kértük, idézzék fel Olvasóinknak ünnepi élményeiket és lelki feltöltődésük szavakba foglalható részleteit /mozzanatait. Íme:

Járjunk együtt az úton!

Régóta dédelgetett álmom volt, hogy egyszer elzarándokoljak a csíksomlyói búcsúba. Ugyan erdélyi családi nyaralásunk során jártunk már a Kissomlyó-hegy és a Nagysomlyó-hegy közötti nyeregben, de nagyon vágytam már a búcsú nyújtotta lelki feltöltődésre is. Így, amikor az egyik vasárnapi misén a hirdetésekben meghallottam, hogy András atya a pápalátogatásra zarándokutat szervez, úgy éreztem, annál nagyobb kegyelemben nem is részesülhetek, minthogy Csíksomlyón személyesen „találkozzam” a Szentatyával.

Ferenc pápa homíliájában azt mondta, hogy „zarándokolni nem más, mint érezni a meghívást és a késztetést, hogy **járjunk együtt az úton**”, és én ilyen meghívást és késztetést éreztem arra, hogy jelenlegyek. Azt is hallhattuk a Szentatyától, hogy „a zarándoklat kihívás, hogy felfedezzük és továbbadjuk az együttélés lelkületét, és ne féljünk a kölcsönös érintkezéstől, találkozástól és segítségnyújtástól.”

Számomra a legnagyobb kihívást az időjárás viszontagsága jelentette, de bíztam a mondában, miszerint a szombati korai vendég nem szokott sokáig maradni; a másik gyönyörű mondás szerint pedig, amit itt a nép körében gyakran hallani, szombaton mindig kisüt a nap, mert a Szűzanya kimossa Jézuskának a ruháját, és annak meg kell száradnia. Különösen nagy élmény volt, hogy szombaton szakadó eső volt reggel, csurom sár volt minden, de zarándokok tömege különböző útvonalakon vonult felfelé a hegyre, s akkor, amikor már kezdődött a mise, lassan-lassan kisütött a nap. Én éreztem a kígyózó sorokban vonuló zarándokok együttes lelkületét, és megtapasztaltam az egymásra figyelést és az önzetlen segítségnyújtást is.

Mélyen megérintett a Szentatya azon gondolata is, miszerint „zarándokolni annyit jelent, hogy hiszünk az Úrban, aki hozzánk jön és közöttünk van, előmozdítva és ösztönözve a szolidaritást, a testvériséget, a jó utáni vágyat, az igazságot és az igazságosságot.” Látszott, hogy a pünkösdi búcsú a magyarság közös ünnepévé vált, és ha most nem is búcsú volt, hanem a Szentatya látogatása, ez ugyanúgy megmozgatta az embereket. Ahogy a búcsúra, most is nagyon sokan jöttek, minden korosztályból, többféle tájegységből, több országból, különféle felekezetből. Az esemény történelmi jellegét pedig az adta, hogy először járt pápa Székelyföldön.

Szabóné Karácsony Annamária

Gondolatok

Csíksomlyón

Hideg van, a köd beszivárog a ruhák alá. Fáradtan, de a várakozás izgalmával szállok fel a buszra. Meddig engedik? Vajon mennyit kell gyalogolni? Csíkdélne. Már látni a Somlyó hegyét. Buszunkat a falu szélső utcájába terelik. Szakad az eső, fel kell venni az esőkabátot. Lekászálódok. Zavarodottság, tanácstalanság. Mire csoportunk utolsó tagja is földet ér, az eleje már eltűnik a szemünk előtt. A kisboltban megisszuk az erőt adó kávét. Egy férfi nejlonzacskót kér és kap, amit kapcaként teker a lábára. Megmosolygom. Nem kellett volna, mert alig 1 km megtétele után már tocsogok a cipőmben. De akkor még mit sem sejtve lelkesen útnak indulunk. A Somlyó hol jobbról, hol balról csalogat bennünket, néha ködbe burkolózik, máskor tisztán megmutatkozik. Egyre nehezebbek a lépések. Mindegyiket felajánlom valakiért: családtagért, barátért, beteg ismerősért, saját magam lelki békéjéért, mindenkiért, akit a szívemben hordok. Elhagyjuk Csíkpálfalvát. Itt a zarándokok tömege feltorlódik, valóban csak araszolva jutunk előbbre. Csendőrök irányítják a több irányból érkező emberfolyamot. Seholy semmi zúgolódás, semmi türelmetlenség. A hegyre

felkapaszkodni nagy kitartás kell, csúszik a sár, az esernyők néha összeakadnak. Felérünk. A szektorunk a Nagysomlyó lábánál van, de nem megyünk el odáig. Örülünk, hogy találunk egy kis tisztást, ahol végre letelepedhetünk. Nagy ellenőrzésre számítottunk, de a kutya se kérdezte, kik vagyunk. A rendfenntartók, szervezők inkább a biztonságos megérkezést tartják szem előtt. Lassan csendesedik az eső, néhol már az ég kékje is előtűnik. Bekapcsolódunk a folyamatos rózsafüzérbe, Mária-énekekbe. Megható és felemelő a sok tízezer emberrel eggyé válni Jézus Krisztusban. Mire elfogyasztjuk reggelinket, a nap is kisüt. Zoknimból kicsavarom a vizet. Máskor biztos megfáznék, de tudom, most ez nem történik meg. Mire a Szentatya pápamobilja feltűnik – mi csak az óriás kivetítőn látjuk – ragyog a táj, ragyognak az arcok. A pápa arcán fáradtság, talán megrendültség is látszik. Megérinti a sarat dagasztó, mégis örömteli, fegyelmezett sokaság látványa. Az egész szentmise alatt ez a tőle szokatlan komolyság árad róla. Sajnálom. Arra számítottam, hogy nagyobb ováció fogadja majd, de hiszen – intem le magamat - ez egy bensőséges, meghitt találkozás Péter utódjával a magyarok talán legszentebb helyén, a csíksomlyói Mária lábánál. A szentmise latinul folyik. És bár nem kaptunk zarándokfüzetet – csak lefele menet jutottunk hozzá -, mégis mindig tudtuk, hol tart a szertartás, egyszerre, magyarul válaszolt a nép. A szentbeszéd magyar fordítását tapsok szakítják meg. Hálások vagyunk Ferenc pápának. A himnuszok visszhangoznak a két hegy között. Mosolygok, és a könnyeimet nyelem. Kár, hogy a Szentatyának sietnie kell. Az autóból már a megszokott Ferenc pápa integet híveinek. Köszönjük, hogy eljött hozzánk, Isten tartsa meg jó egészségben! Visszafelé még be akarunk térni a Salvator kápolnába, de sajnos nem lehetséges: katonák állomásoznak ott és a környékén. Hihetetlen, de magyarországi ismerősökkel: kunszentmártoni fiatal párral, csornai készesekkel, szegedi rokonsággal is összefutunk a hegyről lefelé csúszkálva. Mindenki boldog mosollyal, nyugalommal eltelve távozik. Hátha elindít valami jobb változást Ferenc pápa megbékélésre felhívó szava! Mire a buszhoz érünk, ruhánk, cipőnk is megszárad a hirtelen kitörő hőségben. Kavarnak bennem a gondolatok, az érzések. Minden megpróbáltatás ellenére is hálás vagyok a Jóistennek, hogy ide segített. Őszinte lélekkel énekelhetjük a régi csíksomlyói himnuszt: „Hazajöttünk, megáldott a csíksomlyói Szűz Mária.”

Tóthné Barna Mária

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvérek

Június 23. (Úrnapja): Ministránsok

Június 30. ((Évközi 13. vasárnap): Ifjúság

Július 7. (Évközi 14. vasárnap): Hajdú család

Július 14. (Évközi 15. vasárnap) Vilicsku család

Szerkesztői közlemény

Anyagtorlódás miatt a debreceni születésű papokról ígért cikkünket csak a júliusi számunkban tudjuk majd közölni. Olvasóink megértését és türelmét kérjük.

Megér egy mosolyt

Szenilitás -

Nagypapa a családtagoknak:

- A hőmérő állása ma is ugyanaz, mint tegnap volt. Biztosan azért nem mozdul, mert elfelejtettétek felhúzni!